

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. II. Ad apparitionem Christi, Virgini matri factam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

rite venæ amoris meo, maria iam factæ non venæ; quibus amor meus peritus nauclerus fortunata amoris sui vela lætus explicet, nauigetque æternum hæc maria, siue in amoris malitia pacata, siue in pœnitentiæ fluctibus surgentia, semper tamen amoris maria diuite venarum elargitione amoris meo fluentia.

CAPVT II.

*Ad apparitionem Christi, Virgini
Matri factam.*

EXSVRGE & expergiscere anima mea, quousq; monumento contineberis, aut quid quæris amorem tuum? frustra hic speras. En obitamicas vulnerib. & sanguine desponsatas. Ita non satis erat sudoribus aut lachrymis parasse, placuit sanguine, vt sanguinum sponlus fieret. Sequere amorem tuum anima. Neq; enim fas est diutiùs inhærere monumen-

to, aut tenebris mœrorem testari. Sat
 lachrymis doloribusque datum. Se-
 quere surgentem, qui sequuta fueras
 morientem. Gaudia hic dies poscit.
 Sepone luctum mœroris testem, &
 comitare dilectum tuum, *Ecce iste ve-* *Cant. 2.*
nit saliens in montibus, transfiliens colles,
similis caprea hinnuloq; ceruorum. Iam
hyems transit, imber abiit & recessit. Flo-
res apparuerunt in terra nostra; adeoque
tempus putationis aduenit, & vinea flo-
rentes dederunt odorem suum. Hyems il-
la nimirum spinarum, clauorum,
vulnerum, sanguinisque sæua, qua
asperiores nulla vidit ætas, nulla vi-
debit, abiit. Successit ver nouum, &
protrusit flores in tristi monumenti
femine clausos; emortueq; rediuiuæ
vineæ odorẽ dederunt. Quin & duris
expressa torcularibus natant pau-
menta vino; & germinarunt mala
punica; & iam nata conuallium po-
ma. Carpatum anima. è foraminibus
petra, è cauerna macerie sepulchralis.

Q 5 monu-

monumenti. *Vox turturis audita est in
 terra nostra comparem quærentis. Se-
 quamur amantem. An non in do-
 mum matris, & cubiculum genitri-
 cis suæ? nam cui postponeret ma-
 trem, cuius non vnus gladius per-
 transierat animam? quot flagra tot
 gladii, quot spinæ tot enses, quot cla-
 ui tot secures, quot vulnera tot mor-
 tes. Vt non vna iam caderet mater
 morte. Mille cadebat, quæ mille a-
 mabat modis: quoque amabat tene-
 rius validiusq; , hoc cadebat sapius.
 Quàm mollius cecidisset ferro vno,
 quæ tot barbaris filii vulneribus ce-
 cidit? nec dubitauit, audax in matre
 factum! comes ad stare cruci, pascen-
 da iam filii sanguine, quæ filium pa-
 uerat lacte; cum vicem redderet ma-
 tri filius memor vberum illius; quæ
 lacteo pauerat, purpureo pasce-
 retur rore; tanto felicior quanto san-
 guinum fontes lacteis saliant vbe-
 rius, pascunt potentius. Sed & pro
 duo*

duo
 vber
 vt et
 trem
 Q
 test.
 filius
 ruisse
 prop
 mære
 nè, m
 que in
 vt vn
 nus et
 dolor
 gaudi
 dio, q
 Amor
 qui m
 ci, fili
 tri. Co
 mea.
 nas, cl
 matre

duobus pectoris virginei fontibus
 vberibus natis, quinque erogavit,
 vt etiam numero munificentia ma-
 trem vinceret.

Quanta amoris vis! vinci non po-
 test. Sanè nollet. Quid faceret ergo
 filius, in cuius vulneribus toties cor-
 ruisset mater? solari voluit, quod
 proprium amantium est. Vulnera,
 mœrores, gaudia mutuo ferunt. Be-
 nè, malè vni? benè, malè vtriq; est. ne-
 que in vno, bona stant aut mala. nam
 vt vna in illis anima, ita & sensus v-
 nus est. Sociata proinde cum fuisset
 doloribus filio mater, socianda fuit
 gaudio. Tanto nunc potentius gau-
 dio, quanto antè validius doloribus.
 Amoris hæc fuerunt imperia. Nam
 qui matrè coëgerat filio sociari cru-
 ci, filium impulit gaudio sociari ma-
 tri. Cogita hic matrem & filiū anima
 mea. Post vincula, sputa, flagra spi-
 nas, clauos, crucem, lanceam, cogita
 matrem & filium. Maioribus quæ

Q 6. succe-

succedunt mœroribus gaudia maio-
 ra sunt. Quæ putas vltro hic citroq;
 colloquia nata? qualia nimirum ab
 amore solent. Quis credis mutuo
 iaculatos flammâs? aut quisquam ar-
 bitretur non arfisse matrem, non fi-
 lium? quid Babylonix ad has amoris
 fornaces? audeo. Quid inferorum ad
 hos amoris ignes? aut quid elemen-
 tarius hic Sol noster ad hos amoris
 Soles magnos? iam cum ignibus col-
 liquescat ferrum, non miraris steiffle
 hæc corpora validioribus amoris ig-
 nibus succensa? neque adeo in ve-
 num commigrasse corpus, animam
 vnâ, filium & matrem? etiam cha-
 lybem vincunt flammæ; quanto ma-
 gis carnem & sanguinem? vt maius
 mirandum, inter tot flammâs car-
 nem & sanguinem, quàm inter ignes
 stare ferrum.

Ardeat anima mea his flammis,
 colliquescat ignibus corpus. Hau-
 riat mens hæc dulcia amorum verba
 matris

matris & filii, illos oculos mutuum
 ignes spirantes, illas genas mutuo a-
 more purpuratas; illa labia mutuis
 ardoribus rosea; illas manus mutuo
 ebore candentes; illas voces verbaq;
 candentia, ignibus iaculata; illos in
 matre gaudiales oculorum fontes.
 Neque enim exuerat etiam tum om-
 nem hominem suum; illa in filio
 corporis gloriosi & ab interitu iam
 depurati grata spiramina. ô verba! ô
 voces! ô oculi, frons, genæ, labra! ô
 mater, ô filii! talisq; filii talis mater,
 talisq; matris filius talis.

Indignor huic calamo; qui tam
 rudi ductu depingat amorem; & ma-
 tris & filii amorem. Sed certius hæc
 cogitantur quàm scribuntur, & ani-
 mo melius quàm chara transigun-
 tur, silentio, quàm verbis. Largire tu
 mihi dictionem amor magne, qua
 non dicam exprimam, sed vestigia
 quædam legam amoris, aut deciduas
 quasdam illius umbras occidente
natas.

natas. Quò properas anime? sistema-
 num. Et amorem venerare silentio,
 qui non potes verbo. Fors tamen a-
 liquid possem verbo, si pectore hoc
 arsisset aliquando amor. Si matris, si
 scintillam filii tulissem in hoc corde,
 si ardentium flammaram calorem
 sensissem in hac anima. At cum præ-
 cordia hæc possederit gelu omni
 Norica glacie densius, quid sperem?
 nec desperem tamen. quid non pos-
 sunt hi duo Soles? etiam elementa-
 rius Noricam soluit glaciem, & na-
 ves Moscouia patitur. Quanto plus
 duo hi Soles degelascant hoc pectus
 soluentque animæ huius glaciem, ut
 non iam glaciem, sed flumina pecto-
 re feram amori nauiganda? quid si
 induruerim in saxa, etiam in ferrum
 & in chalybem? admouebor his in-
 gnibus matris & filii, quibus nolentem
 volentem duritiam hanc fran-
 gam, & tamquam præualido deme-
 dullem robur fulmine: ut iam non

saxa,

faxa, sed ductilis enascatur amori:
 puluis; non ferrum aut chalybs, sed
 torrentes fluant, aut saliant fontes,
 quibus innatet amor meus; aut bi-
 bat sitibundus, & expleat sitim post
 illam vocem vulnerib. natam, amo-
 re mei natã, SITIO. Bibe amor meus:
 sed & dilectæ matri tuæ præbebo po-
 cula, mustum granatorum meorum,
 pœnitentiæ & lacrymarum mustum.
 Ne dedignare pocula, quæ amavit fi-
 lius tuus, & ad quæ an helo vltimoq;
 pectore, cælo terraque mirantibus,
 inclamavit amicum illud animæ huic.
 SITIO. Tu testis huius sitis mater,
 quam auidum filii pectus tamquam
 in testationem pignoris amoris mei,
 in omnem posteritatem valituro pe-
 rennaturoque explicavit verbo. Aut
 sanè mater iam facta mihi, cum fi-
 lius factus sit mihi frater, carne &
 sanguine meo vestitus, adeoque ca-
 ro iam de carne mea, os de ossibus
 meis.

Præbe

Præbe tu mihi pocula tua, & ex-
 Cant. 1. pleam sitim, aut sit taceo, meliora sunt
 Cant. 4. vbera tua vino. ad id, & pulchriora sunt
 Cant. 7. vbera tua vino. Quamquam & vbera
 tua sicut bovis vineæ: & odor oris tui sicut
 malorum. Guttur tuum sicut vinum opti-
 mum, dignum dilecto meo ad potandum.
 Non addam plura. tantum audi vo-
 ta mea, exple hæc vota de penetra-
 li pectoris delumpta, & exple æter-
 num.

CAPVT III.

*Ad apparitionem Magdalene
factam.*

Ioh. 20. **M**ARIA autem stabat ad monumen-
 tum foris, plorans. Dum ergo ferebat,
 inclinavit se, & prospexit in monumen-
 tum: & vidit duos Angelos in albis seden-
 tes, vnum ad caput, & vnum ad pedes; vbi
 positum fuerat corpus IESU. Dicunt ei illi:
 Mulier quid ploras? dicit eis: Quia tulerunt
 Dominum meum, & nescio, vbi posuerunt
 eum.